

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2016, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bradu Valentina, în cauza penală în privința lui

Casap Anatoli Filip, născut la 06 octombrie 1949, originar r-nul Cimișlia, s. Lipoveni și domiciliat mun. Chișinău, or. Durlești, str. Dealul Morilor, 31.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.08.2015 - 02.08.2016;

Instanța de apel: 07.09. - 07.11.2016;

Instanța de recurs: 16.03. - 24.05.2017.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 02 august 2016, a fost încetat procesul penal intentat în privința lui Casap Anatoli în baza art. 217 alin. (1) Cod penal, deoarece există circumstanțe care exclud pornirea urmăririi penale pe cauza dată.

2. De către organul de urmărire penală Casap Anatoli a fost învinuit pentru faptul, că la 18 iunie 2015 ora 21.00, ofițerul de investigații al IP Cimișlia, Pavlenco Viorel cu permisiunea lui Casap Anatoli locuitor al mun. Chișinău, or. Durlești, str. Dealul Morilor, 31, care se afla la 18 iunie 2015 în s. Lipoveni, r-nul Cimișlia la domiciliul părinților, a efectuat cercetarea la fața locului în imobilul amplasat pe adresa s. Lipoveni, r-nul Cimișlia care aparține cu drept de proprietate lui Casap Filip și în urma cercetării grădinii cet. Casap Filip, care este plecat peste hotare, în s. Lipoveni r-nul Cimișlia, au fost depistate 177 plante verzi de mac în creștere, care au fost ridicate.

Conform raportului de expertiză nr. 6774 din 07 iulie 2015 s-a constatat, că plantele în stare verde de vegetație, prezentate la examinare în număr de 177 bucăți, depistate și ridicate la 22 iunie 2015, din grădina gospodăriei cet. Casapu Anatoli,

amplasată pe adresa s. Lipoveni, r-nul Cimișlia, reprezintă plante de mac, ce conțin alcaloizi narcoactivi ai opiului (morfină), de aceea se atribuie la categoria substanțelor narcotice.

Conform „listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic, precum și cantitățile acestora”, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1088 din 05 octombrie 2004, lista nr. 1, plantele de mac în număr de 177 bucăți, se atribuie la cantități mari.

3. Avocatul Cojocari Constantin în numele inculpatului, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

În susținerea apelului, apărarea a invocat, următoarele aspecte:

a) prima instanță incorect a apreciat probele administrate, or, în situația în care partea acuzării în ședința judiciară nu a prezentat probe concludente, pertinente și veridice care ar fi dovedit cu certitudine vinovăția lui Casap Anatoli, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (1) Cod penal, prima instanță urma să dispună achitarea inculpatului din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii, lipsa obiectului material al infracțiunii cât și din lipsa laturii obiective și subiective a acesteia.

Prin sentința de încetare a cauzei penale, contrar prevederilor art. 66 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de judecată nu s-a expus asupra acuzării înaintate lui Casap Anatoli, respectiv, în situația în care vinovăția inculpatului nu a fost confirmată, acesta urmează a fi reabilitat prin pronunțarea unei sentințe de achitare.

Așa dar, în cazul pronunțării unei sentințe de achitare, dispozitivul urmează să conțină și indicații cu privire la recunoașterea dreptului persoanei achitate la repararea prejudiciului cauzat de acțiunile nelegitime ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată în conformitate cu pct. 34 alin. (2) art. 66 Cod de procedură penală.

De asemenea instanța nu a ținut cont de faptul, că atât actul de învinuire, cât și rechizitoriul nu conțin date obligatorii privind modul de săvârșire a infracțiunii, mijloacele și metodele săvârșirii infracțiunii, astfel inculpatul a fost lipsit de dreptul de a-și asigura o apărare eficientă.

Prima instanță nu a ținut seama, că în cauza dată nu au fost administrate probe, care să confirme că inculpatul ar fi întreprins acțiuni de semănat și/sau cultivat a plantelor de mac, iar din declarațiile acestuia și a martorilor acuzării Rusu Ion și Bîrcă Ion, audiați în cadrul cercetării judecătorești rezultă, că martorii nu-l cunosc pe inculpatul Casap Anatoli și nu l-au văzut pe inculpat sau altă persoană să îngrijească de gospodăria cet. Casap Anatoli.

Instanța a lăsat fără apreciere declarațiile martorilor Rusu Ion și Bîrcă Ion, care au confirmat ilegalitățile comise de polițist, la rugămintea căruia martorii au semnat filele fără să fie consemnate în modul stabilit declarațiile acestora.

b) una din condițiile adoptării unei sentințe legale este corespunderea părții descriptive a ei cu circumstanțele constatate în ședința de judecată și la întocmirea acesteia, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art. 394 Cod de procedură penală

și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală, în aceeași consecutivitate.

De asemenea, cu toate că a fost admis demersul părții apărării și prin sentința din 02 august 2016 au fost declarate nule: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18 iunie 2015; ordonanța procurorului în Procuratura Cimișlia, Oborocean Iuri privind formarea grupului de lucru pe cauza penală nr. 2015400376 și de atribuire a statutului de ofițer de urmărire penală, în partea ce ține de atribuire lui Pavlenco Viorel a statutului de ofițer de urmărire penală și de numirea acestuia în cadrul grupului de lucru pe dosarul penal menționat; procesele-verbale de audiere a martorilor Rusu Ion și Bîrcă Ion, ca procese-verbale perfectate de o persoană fără atribuții de ofițer de urmărire penată, prima instanță nu s-a expus asupra tuturor argumentelor de fapt și de drept invocate de apărare care atrag nulitatea actelor procedurale.

La cazul dat, prima instanță nu s-a expus asupra următoarelor circumstanțe: efectuarea acțiunii de cercetare la fața locului până la pornirea procesului penal; falsificarea procesului-verbal de cercetare la fața locului; argumentele referitoare la efectuarea cercetării la fața locului în lipsa unui proces penal pornit în ordinea prevăzută de lege.

Apărarea a considerat neîntemeiate argumentele procurorului, precum că acțiunile ofițerului de investigație, Pavlenco Viorel referitor la cercetarea la fața locului, chiar și în lipsa unui proces penal, sunt legale, deoarece acesta înainte de a efectua cercetarea respectivă, a informat prin telefon unitatea de gardă a IP Cimișlia, situație contrară prevederilor art. 279 alin. (1) Cod de procedură penală.

Acțiunile de urmărire penală pentru efectuarea cărora este necesară autorizarea judecătorului de instrucție, precum și măsurile procesuale de constrângere sunt pasibile de realizare doar după pornirea urmăririi penale, dacă legea nu prevede altfel.

Făcând referire la art. 94 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, apărarea a specificat, că în atare situație, s-a ținut cont de faptul că acțiunea de cercetare la fața locului și întocmirea procesului-verbal din 18 iunie 2015 au fost efectuate până la pornirea procesului penal, cu încălcarea normelor de competență după materie și după calitatea persoanei, adică de persoana care nu deținea competența de a efectua acțiuni de urmărire penală și prin falsificarea actului procedural, conform art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, atrage nulitatea acțiunii procesuale și a procesului-verbal de cercetare la fața locului din 18 iunie 2015, care potrivit alin. (3) al aceluiași articol, nu se înlătură în nici un mod.

Chiar și în cazul în care o probă sub aspect de conținut este pertinentă, concludentă și utilă, dar a fost administrată cu încălcările enunțate în art. 94 Cod de procedură penală, va fi inadmisibilă și nu va putea fi pusă la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești.

Prin urmare, dacă în cadrul ședinței preliminare partea oponentă va argumenta inadmisibilitatea probei prin prisma art. 94 Cod de procedură penală, aceasta va trebui declarată inadmisibilă și impertinentă, fără a mai putea fi obiect de cercetare ulterioară.

Analiza conținutului învinuirii formulate denotă caracterul formal al acesteia, mai mult, învinuirea este una abstractă, bazată pe presupuneri și probe contrafăcute, unele fiind obținute de o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni procesuale în cauza penală și cu încălcări esențiale a dispozițiilor Codului de procedură penală.

În acest sens, procurorul la urmărirea penală și în cadrul cercetărilor judecătorești nu a stabilit și nu a prezentat instanței, cine este proprietarul gospodăriei amplasate pe adresa s. Lipoveni, r-nul Cimișlia, de care, potrivit învinuirii aduse de procuror, inculpatul ar fi îngrijit.

La materialele cauzei penale nu au fost anexate acte confirmatoare (contracte, recipise, dispoziții, obligațiuni) ce ar demonstra că anume Casap Anatoli este responsabil de îngrijirea gospodăriei în referință, or, conform Adeverinței nr. 2152 din 27 iulie 2015, eliberată de Primăria or. Durlești, mun. Chișinău se atestă, că Casap Anatoli deține în proprietate o casă în or. Durlești, mun. Chișinău unde are viză de reședință.

La fel, prin Adeverința nr. 805 din 10 decembrie 2015, eliberată de Primăria s. Lipoveni, r-nul Cimișlia se face dovadă, că Casap Anatoli, născut în anul 1949, nu se află la evidență și nu locuiește pe teritoriul s. Lipoveni, r-nul Cimișlia

Inculpatul neagă că în ultimii ani ar fi îngrijit de această grădină, mai mult, acesta a comunicat, că anterior de grădina dată îngrijea sora lui Barba Svetlana, care în 2014 a fost preavizată de polițistul de sector și obligată să nimicească plantele de mac, care creșteau în grădină.

În cadrul cercetărilor judecătorești a fost relevat, că declarațiile martorilor Rusu Ion și Bîrcă Ion, incluși de partea acuzării în lista probelor, au fost falsificate la faza de urmărire penală, mai mult, martorii interogați în ședința de judecată nu au confirmat că anume Casap Anatoli ar fi cultivat plantele de mac și ce acțiuni au fost întreprinse de inculpat în acest sens.

c) probele administrate și examinate în cadrul cercetării judecătorești nu demonstrează că inculpatul a săvârșit fapta incriminată.

În cadrul judecării cauzei fiind cercetate probele părții acuzării conform listei prezentate, s-a stabilit că unele probe, la urmărirea penală, au fost administrate cu încălcări esențiale a dispozițiilor Codului de procedură penală.

În acest sens, la 12 martie 2016 partea apărării a înaintat în instanță un demers prin care a solicitat declararea nulității unor acte procedurale administrate la urmărirea penală cu încălcări esențiale și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 11 iunie 2015, ordonanța procurorului în Procuratura Cimișlia, Oborocean Iuri din 22 iulie 2015 privind formarea grupului de lucru pe cauza penală nr. 2015400376 și de atribuire a statutului de ofițer de urmărire penală, procesele-verbale din 28 iulie 2015 de audiere a martorilor Rusu Ion și Bîrcă Ion, deoarece aceste probe sunt inadmisibile conform prevederilor Codului de procedură penală.

Referitor la legalitatea procesului-verbal de cercetare la fața locului din 18 iunie 2015 prin care plantele de mac au fost ridicate, apărarea a relevat, că au fost admise grave încălcări, care atrag nulitatea actului respectiv.

Au fost admise încălcări de competență după materie și după calitatea persoanei, având în vedere persoana care nu deținea competența de a efectua acțiuni de urmărire penală, or, locotenentul major de poliție, Pavlenco Viorel nu deținea funcția de ofițer de urmărire penală, dar exercitând funcția de ofițer de investigație al IP Cimișlia, potrivit imperativelor legale nu putea avea calitatea de ofițer de urmărire penală, și respectiv nu a fost în drept să efectueze acțiunea procesuală de cercetare la fața locului.

Prima instanță corect a declarat nulitatea ordonanței din 22 iulie 2015 emisă de procurorul în Procuratura Cimișlia, Oborocean Iuri privind formarea grupului de lucru pe cauza penală nr. 2015400376 și de atribuire a statutului de ofițer de urmărire penală, concluzionând încălcarea normelor de competență după materie și după calitatea persoanei.

Astfel, prin ordonanța procurorului în Procuratura Cimișlia, Oborocean Iuri din 22 iulie 2015 a fost format grupul de ofițeri de urmărire penală în componența căruia au fost incluși ofițerul de urmărire penală Cebanu Mariana și ofițerul de investigație al IP Cimișlia, Pavlenco Viorel.

Prin aceeași ordonanță, procurorul a atribuit statut de ofițer de urmărire penală ofițerului de investigație al IP Cimișlia, Pavlenco Viorel.

Contrar prevederilor art. 4 alin. (4) al Legii nr. 333 din 10 noiembrie 2006 „Privind statutul ofițerului de urmărire penală”, la materialele dosarului penal lipsește propunerea ofițerului de urmărire penală de a atribui ofițerului de investigație al IP Cimișlia, Pavlenco Viorel statut de ofițer de urmărire penală.

Respectiv, ordonanța procurorului Oborocean Iuri din 22 iulie 2015 prin care a fost atribuit din oficiu statut de ofițer de urmărire penală unei persoane, care potrivit legii nu poate avea această calitate, este ilegală, iar procurorul vădit și-a depășit atribuțiile de serviciu.

Din considerentele menționate mai sus, sunt lovite de nulitate și procesele-verbale din 28 iulie 2013, de audiere a martorilor Rusu Ion și Bîrcă Ion, deoarece au fost întocmite de o persoană care a fost desemnată de a efectua acțiuni de urmărire penală contrar legii.

Apărarea a relevat, că martorii Rusu Ion și Bîrcă Ion au afirmat că declarațiile din numele lor la urmărirea penală au fost falsificate și că aceștia nu l-au văzut pe Casap Anatoli să cultive plantele de mac.

Martorul Pavlenco Viorel nu a furnizat anumite informații utile și concludente, ce ar permite constatarea vinovăției inculpatului, acesta nu a menționat că l-ar fi văzut pe inculpat să cultive plante de mac, dar a confirmat: că cazul în referință a fost înregistrat în Registrul nr. 1 de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiune la 22 iunie 2015, după efectuarea cercetării la fața locului; plantele de mac creșteau în toată grădina și prin locuri neîngrijite; de la fața locului au fost ridicate 156 plante de mac, iar după primirea concluziei expertului, a efectuat corectări a numărului plantelor de mac ridicate de la fața locului; în grădina dată erau și stupi de albini.

Martorul Crețu Igor care a declarat, că cercetarea la fața locului a fost efectuată la ora 15:00, pe când în procesul-verbal este indicată perioada între 21:00-21:30; la fața locului de la Casap Anatoli a luat o explicație, în materialele dosarului penal

aceasta lipsește; plantele de mac creșteau și pe porțiunea din grădină care nu era îngrijită; nu a comunicat câte plante de mac au fost pe porțiunea îngrijită și câte pe cealaltă; în anul 2014, el a mai depistat plante de mac în gospodăria în cauză, care au fost nimicite, iar Barba Svetlana, care locuia acolo a fost preavizată.

Martorul Leancă Nicolae a declarat, că în timpul cercetării la fața locului, unde acesta a participat în calitate de șef de sector nr. 4 a IP Cimișlia, Casap Anatoli a comunicat că gospodăria nu îi aparține lui, dar el personal nu l-a crezut; inculpatul nu îngrijește de grădină; plantele de mac creșteau și pe porțiunea din grădină care nu era îngrijită; de la fața locului au fost ridicate 156 plante de mac; în grădina dată erau și stupi de albini.

Cercetare la fața locului din 18 iunie 2015, a fost efectuată contrar prevederilor legale, până la înregistrarea sesizării cu privire la infracțiune, fiind întocmit procesul-verbal de o persoana care nu avea competența după materie și după calitatea persoanei de a efectua acțiuni de urmărire penală, iar conținutul inițial a fost modificat.

Din declarațiile inculpatului Casap Anatoli rezultă, că acesta neagă fapta incriminată menționând, că nu a avut și nu are grijă de grădina menționată în actul de învinuire, acesta se ocupă doar cu apicultura; nu a semănat fasole sau mac și nu le-a cultivat; în anul 2014 polițistul de sector a depistat plante de mac în această grădină și a preavizat-o pe Barba Svetlana, obligând-o să nimicească plantele depistate, despre care fapt ultima se întristase; la 18 iunie 2015 de la fața locului au fost ridicate 150 plante de mac;

În final apărarea a specificat, că Casap Anatoli nu a săvârșit fapta prejudiciabilă incriminată și din acest motiv urmează a fi achitat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2016, a fost admis apelul, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Casap Anatoli a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut, că versiunea inculpatului nu este combătută prin probe pertinente, concludente, utile și veridice, care în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, ar dovedi că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată în circumstanțele stabilite de organul de urmărire penală.

În cauză nu au fost prezentate probe ce ar servi la constatarea vinovăției inculpatului și în atare situație instanța de apel a constatat, că prin ansamblul de probe cercetate de prima instanță, verificate și reapreciate de instanța de apel, nu se confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, motiv pentru care, potrivit prevederilor art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, este inadmisibilă condamnarea inculpatului și, respectiv, se impune achitarea acestuia de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu

remiterea cauzei la rejudecare, deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În susținerea cerințelor, procurorul a invocat, că instanța de apel neîntemeiat s-a poziționat de partea inculpatului, reiterând că celelalte probe prezentate în sprijinul învinuirii, nu confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu, or, argumentul instanței de apel precum că, procurorul nu a stabilit la urmărirea penală și nu a prezentat în cadrul cercetării judecătorești informația despre proprietarul gospodăriei amplasate în s. Lipoveni, r-nul Cimișlia, este neîntemeiat deoarece în cadrul cercetării judecătorești în instanța de apel, de către inculpat a fost recunoscut faptul, că acesta gestionează gospodăria dată, deoarece sora sa, care este moștenitoare locuiește peste hotarele țării.

Astfel, analizând materialele cauzei, se observă, că concomitent cu creșterea legumelor de către Casap Anatoli au fost îngrijite și plantele de mac, or, în respectivul caz în opinia acuzării, nu mai sunt necesare actele confirmative (contracte, recipise, dispoziții, obligațiuni).

Versiunea inculpatului precum că anterior de grădină îngrijea sora acestuia, Barba Svetlana, care în 2014 a fost preavizată de polițistul de sector și obligată să nimicească plantele de mac, care creșteau în grădină, în opinia acuzării nu a fost confirmată prin probe, fiind declarativă, or, procurorul a considerat această versiune a inculpatului drept o metodă de apărare.

6. Asupra recursului declarat de procuror a depus referință avocatul Cojocari Constantin în numele inculpatului, solicitând respingerea deoarece motivele invocate în recurs nu cad sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat și expune următoarele considerente în vederea susținerii acestei statuări.

Așadar, pornind de la expunerea argumentelor privitor la soluția de inadmisibilitate a recursului ordinar declarat de partea acuzării, Colegiul penal amintește că potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute exhaustiv de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din textul recursului declarat de acuzatorul de stat se constată că, în drept, acesta își întemeiază cererea în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, din care rezultă, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând criticele formulate, prin prisma temeiurilor circumscrise cazurilor de casare evidențiate supra, instanța de recurs apreciază argumentele invocate de recurent ca fiind nefondate, având în vedere în acest sens următoarele considerente.

La caz, se constată că titularul cererii de recurs critică soluția instanței de apel, din considerentul că instanța nu a apreciat la justa valoare probele administrate în speță.

Astfel, în probarea alegațiilor invocate, recurentul a descris în conținutul recursului probe și circumstanțe, care în opinia lui nu au fost apreciate de instanța de apel la justa valoare sau au fost apreciate unilateral, creându-se astfel impresia că instanța este părtinitoare.

Însă, verificând materialele dosarului în raport cu criticele enunțate, Colegiul penal conchide că la judecarea apelului apărării instanța a examinat prezenta cauză penală sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă privitor la achitarea lui Casap Anatoli de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (1) Cod penal, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Or, în opinia instanței de recurs soluția instanței de apel este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în cauză.

Prin urmare, cu referire la pretinsa încălcare admisă de instanța de apel prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea soluției expuse desfășurate în pct. 4. din prezenta decizie și a cărei redare repetată nu este necesară.

În același context, în vederea respingerii argumentelor din recurs privitor la chestiunea de apreciere eronată a probelor, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului ordinar nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, acesta fiind atributul exclusiv al acestor instanțe.

Deci, instanța de recurs nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea achitării inculpatului de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii imputate acestuia prin rechizitoriu.

Mai mult, potrivit practicii judiciare constante a Curții Supreme de Justiție se reține, că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la această etapa instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

Astfel, din toate probele examinate și cercetate, instanța de apel corect a reținut, că prima instanță, nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 384, 391-394, 396 Cod de procedură penală, or, dispozitivul sentinței de încetare a procesului penal nu cuprinde dispoziții cu privire la declararea nulității actelor procedurale.

Procurorul nu a contestat sentința cu apel, iar potrivit art. 410 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, soluționând cauza nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel.

Deci, apreciind probele conform art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal relevă, că instanța de apel corect a constatat precum că, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18 iunie 2015 (f. d. 10-15, vol. I) constituie un act procedural care se efectuează doar în cadrul unui proces penal pornit în ordinea prevăzută de lege.

Procesul penal în speță fiind pornit în urma sesizării ofițerului de investigații Pavlenco Viorel din 22 iunie 2016 (f. d. 4, vol. I), iar, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18 iunie 2016 a fost întocmit până la sesizarea organului de urmărire penal.

Conform art. 1 alin. (1) Cod de procedură penală, procesul penal se consideră început din momentul sesizării sau autosesizării organului competent despre pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni.

Potrivit ordonanței procurorului privind formarea grupului de lucru din 22 iulie 2015, inspectorului de investigații Pavlenco Viorel i-a fost atribuit statut de ofițer de urmărire penală, ordonanță, ce a fost bazată pe prevederile art. 52 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, iar conform art. 56 Cod de procedură penală, urmărirea penală se desfășoară de către ofițerii de urmărire penală, și atribuțiile de conducător al organului de urmărire penală le exercită ofițerul de urmărire penală din cadrul MAI, Serviciul Vamal, CNA, numiți în modul stabilit de lege, care acționează în limitele competenței sale.

Conform art. 1 alin. (1) al Legii nr. 333 din 10 noiembrie 2006, „Privind statutul ofițerului de urmărire penală”, ofițerul de urmărire penală este persoana care, în numele statului și în limitele competenței sale, efectuează nemijlocit urmărirea penală în cauze penale, iar conform alin. (2) al aceluiași articol, nu pot avea calitatea de ofițer de urmărire penală angajații organelor de urmărire penală abilitați cu funcții de menținere a ordinii publice, de control sau de exercitare a activității operative de investigații care au statut de persoane investite cu funcții de constatare a infracțiunilor, stabilit prin lege.

Astfel, instanța de apel corect a reținut, că prin ordonanța de formare a grupului de lucru din 22 iulie 2015, procurorul nu era în drept să modifice statutul ofițerului de investigații Pavlenco Viorel în statut de ofițer de urmărire penală, acțiune care este în contradicție cu art. 1 al Legii nr. 333 din 10 noiembrie 2006, „Privind statutul ofițerului de urmărire penală”.

Audierea martorilor Rusu Ion din 28 iulie 2015 (f. d. 26, vol. I) și Bîrcă Ion din 28 iulie 2015 a fost efectuată de către ofițerul de investigație al IP Cimișlia, Pavlenco Viorel, care conform celor relatate supra nu avea dreptul de a exercita atribuțiile ofițerului de urmărire penală.

În atare situație, instanța de apel corect a menționat, că procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18 iunie 2015, ordonanța procurorului de formare a grupului de lucru din 22 iulie 2015, procesul-verbal de audiere a martorului Rusu Ion din 28 iulie 2015 și procesul-verbal de audiere a martorului Bîrcă Ion din 28 iulie

2015, prin prisma prevederilor menționate supra, nu pot fi admise ca probe, ce confirmă vinovăția inculpatului.

Din atare considerente, Colegiul penal menționează că, în cauza deferită judecării, nu au fost admise careva erori de drept de către instanța de apel, iar alegațiile recurentului în acest aspect sunt vădit nefondate, neavând suport probator.

Pe cale de consecință, se reiterează că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală, argumentată și întemeiată.

În virtutea considerentelor expuse, nefiind identificată de către instanța de recurs prezența erorilor judiciare prevăzute de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticele formulate sub acest aspect de către titularul cererii de recurs.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bradu Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui *Casap Anatoli Filip*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 06 iulie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev